

5. Israël verspreid 'als kaf' over Egypte Exodus 5

Lees Exodus 5 t/m vers 23 en vat dit kort voor jezelf samen. Zou je zelf al kunnen bedenken wat het meest centrale vers is en zie je dat bepaalde verzen qua inhoud zich herhalen, aanvullen of met elkaar in contrast staan?

Het chiasme is als volgt:

A (v1-3) Mozes en Aäron vroegen de Farao het volk te laten gaan.

B (v4-5) Farao gebod echter dat de Hebreërs, groot in aantal, harder moesten werken.

C (v6-9) Farao verhoogde de werklust van het volk maar de opbrengst moest gelijk blijven.

D (v10) De slavendrijvers en voormannen vertelden het volk dat ze geen stro meer kregen.

E (v11) Het volk moest zelf voor stro zorgen maar nog steeds de zelfde productie leveren.

Centrale as (12) *Toen verspreidde het volk zich over heel Egypte om stoppels te verzamelen ipv stro.*

E (v13) De slavendrijvers stonden er op dat de geëiste quota gehaald werden.

D (v14-16) De voormannen van het volk werden geslagen omdat de quota niet gehaald werden.

C (v17-19) Farao beschuldigde het volk dat ze lui waren.

B (v20-21) Het volk zei tegen Mozes en Aäron dat de Farao hen wou doden.

A (v22-23) Mozes beklagde zich bij JHWH dat Hij het volk niet had bevrijd.

Vergelijk A met A, B met B enz. Zie je de aanvullende overeenkomsten of contrasten tussen de verschillende niveau's? Hieonder kun jij je bevindingen checken.

Niveau A: Mozes had de verwachting dat de Farao direct zou luisteren en was daarom van slag toen dat niet gebeurde. Hij twijfelde aan de uitkomst van de beloften van JHWH terwijl het werkelijke probleem de koppigheid en hoogmoed van de Farao was.

Niveau B/C: Tot aan de daadwerkelijk uittocht was de intentie van de Farao voortdurend het ontmoedigen en doden van zoveel mogelijk Israëlieten, echter zonder algehele genocide (om toch van hun te kunnen profiteren).

Niveau D/E: Het volk Israël was nu in een onmogelijke positie gekomen waaruit ze zichzelf niet konden bevrijden. De voormannen waren de leiders van het volk. De slavendrijvers waren Farao's handlangers.

Centrale as: Israël werd verstrooid 'als kaf' over Egypte in een poging om stoppels te verzamelen.

Profetische lessen & verbintenis met de profeten en het vernieuwde verbond

Welke profetische lessen zou dit hoofdstuk van de Torah, in het bijzonder de centrale as, aan ons mee willen geven voor het laatst der dagen? Want we moeten begrijpen dat de verhalen van de Torah

*meer te maken hebben met de toekomst dan het verleden volgens Jesaja 46:8-10. Jesjoea zélf bevestigt dit principe na zijn opstanding aan de Emmaüsgangers in Lucas 24:27. Even later zegt Jesjoea het zelfde tegen de elf discipelen in vers 44: En Hij zei tegen hen: Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van Mozes en in de Profeten en in de Psalmen. Vers 45 vervolgt: Toen opende Hij hun verstand zodat zij de Schriften begrepen. *Mag dit ons ook ten deel vallen als we nog wat Schriftplaatsen langs gaan! Denk hier eerst zelf eens over na voordat je de onderstaande suggesties bestudeert.**

Er zijn verschillende oorzaken te benoemen waarom Israël als kaf wordt verspreid:

> Voortkomend vanuit het kwaad: Let op dat het van *stro* naar *stoppels* gaat in de centrale as..Stoppels/kaf wordt in het Woord vaak geassocieerd met de goddelozen die als kaf wegwaaien: **Job 21:18; Jesaja 25:10; 33:11; Psalm 1:4; Daniël 2:35; Lucas 3:17** Farao als een typebeeld van de anti-christ wil de zaken echter *omdraaien*: dat niet hij en de goddelozen als kaf verstrooid worden maar de geheiligden! Satan probeert op deze wijze zo veel mogelijk geheiligden van Israël uit te putten, te vermoorden en te misleiden voordat hij ze zal moeten loslaten uit zijn macht van slavernij: **Johannes 10:10; 1 Petrus 5:7-9**

> Voortkomend vanuit de mens zelf: Anderzijds drukt de centrale as profetisch uit dat in de eindtijd de ware Israëlieten (uit de 12 stammen en ingeënt volk) verstrooid zijn over de hele wereld (Egypte/Babylon) in een poging te overleven *in eigen kracht*. De geheiligden in de eindtijd zullen zich in een gelijksoortige situatie bevinden als Israël in Egypte indertijd; zonder een eigen oplossing voor handen, alleenstaand en weerloos en geen plaats beschikbaar voor herstel. Ook dan zal de enige oplossing zijn het uit te roepen naar JHWH: **Romeinen 10:13** ; en dat is nou juist het moment waar de hemelse Vader op wacht. Want dan kan niemand claimen een bijdrage te hebben geleverd aan de verlossing van Israël: **Ezechiël 37:12-14; 21-28**; JHWH zal Zijn volk dus in veiligheid brengen en ze verlossen ter wille van Zijn Eigen Naam: **Jesaja 48:9-11**

> Voortkomend vanuit JHWH zelf: Het Sinai verbond bestaat uit beloftes en eisen; uitgewerkt in zegen of vloek. Bij gehoorzaamheid aan de Torah zou Israël in het land mogen wonen en bij aanhoudende ongehoorzaamheid zou het als ultieme straf voor een bepaalde periode in ballingschap gaan. Dat deze helaas voltrokken straf voor beide huizen van Israël toch tijdelijk is valt o.a. te lezen in **Deuteronomium 30:1-4**

JHWH heeft dus altijd al het plan van verlossing uit de slavernij van de wereld en terug keer naar het beloofde land in gedachten. We zien deze terugkeer al gestalte krijgen door de onmiskenbare terugkeer van het huis van Juda op het grond gebied van Israël (*ook al is dat absoluut nog niet een definitieve vervulling van het heilsplan omdat er nog een enorme reiniging en heiliging zal moeten plaats vinden en er een schifting zal moeten plaats vinden wie nou werkelijk Juda is of wie zich dat heeft aangemeten*): **Openbaring 2:9; 3:9**

Voor het huis van Israël is terugkeer naar het beloofde land nog geheel onzichtbaar in de zienlijke wereld. Ook de discipelen vroegen Jesjoea of Hij het Koninkrijk in Zijn dagen zou herstellen? Dit is echter aan de Vader: **Handelingen 1:6,7**

Jesjoea zal Zijn volk in het laatst der dagen verlossen uit de Grote Verdrukking en roept op tot waakzaamheid: **Jesaja 11; Mattheüs 24:31-51**